

**RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION**

**Bruxelles, den 19. maj 2014
(OR. en)**

9956/14

**JAI 332
ENFOPOL 138
COTER 34**

NOTE

fra:	formandskabet
til:	Coreper/Rådet
Tidl. dok. nr.:	5643/5/14
Vedr.:	Revideret EU-strategi for bekæmpelse af radikaliserings og rekruttering af terrorister

1. Den 6.-7. juni 2013 nåede Rådet til enighed om konklusioner med en opfordring til at ajourføre strategien for bekæmpelse af radikaliserings og rekruttering til terrorisme¹.
2. Efterfølgende forelagde Kommissionen den 15. januar 2014 en meddelelse om forebyggelse af radikaliserings, der kan munde ud i terrorisme og voldelig ekstremisme².
3. Delegationerne drøftede udkastet til en revideret EU-strategi på mødet i Terrorismegruppen den 6. marts, 8. april og 13. maj og på det fælles møde i Terrorismegruppen/Terrorismegruppen (internationale aspekter) den 14. maj, hvor der blev opnået enighed om teksten, således som den foreligger i bilaget.
4. Terrorismegruppen har desuden haft flere drøftelser om, hvordan den aktuelle reviderede strategi skal gennemføres, og den er i gang med at udarbejde retningslinjer herom.

¹ Dok. 9447/13 JAI 366 ENFOPOL 137 COTER 45.

² Dok. 5451/14 JAI 30 ENFOPOL 5 COTER 3.

5. Endelig skal det bemærkes, at den reviderede mediekommunikationsstrategi³ stadig er i kraft, selv om der tilføjes nye elementer via den aktuelle reviderede strategi, navnlig med hensyn til forebyggelse.
6. Coreper opfordres derfor til at tilslutte sig ovennævnte udkast til en revideret EU-strategi og forelægge det for Rådet med henblik på godkendelse.

³ Dok. 5469/3/07 REV 3 ENFOPOL 8 COTER 3 CATS 23 COPS 22 EU RESTRICTED.

Udkast til revideret EU-strategi for bekæmpelse af radikaliserings og rekruttering af terrorister

1. Terrorisme udgør en trussel mod alle lande og alle mennesker. Den er en alvorlig risiko for Den Europæiske Unions og dens medlemsstaters sikkerhed samt borgernes og indbyggernes liv. EU er fast besluttet på at skride til handling mod terrorisme i alle dens former og mod rekruttering af terrorister.
2. For at forbedre politikken til forebyggelse af radikaliserings og rekruttering af terrorister blev der vedtaget en strategi og en handlingsplan i 2005. Strategien blev ajourført i november 2008. Efter drøftelsen på Rådets samling i marts 2013 om revisionen af EU-strategien for bekæmpelse af radikaliserings og rekruttering af terrorister nåede Rådet den 6.-7. juni 2013 til enighed om konklusioner med en opfordring til at ajourføre denne strategi. Derefter forelagde Kommissionen den 15. januar 2014 en meddelelse om forebyggelse af radikaliserings, der kan munde ud i terrorisme og voldelig ekstremisme, hvis indhold der er taget hensyn til i det nuværende dokument.
3. Denne strategi redegør for, hvordan EU og medlemsstaterne vil bekæmpe radikaliserings og rekruttering af terrorister under hensyn til truslens ændrede karakter og vores forbedrede forståelse af radikaliserings og rekruttering af terrorister gennem de seneste fem år.
4. Den skal indgå i den bredere EU-strategi og -handlingsplan for bekæmpelse af terrorisme, som Det Europæiske Råd godkendte i januar 2005. Den har til formål inden for denne ramme at imødegå den radikaliserings, der fører til terrorisme.

Udfordringen

5. Strategiens primære formål bør være at forhindre, at folk bliver radikaliserede, er radikaliserede og bliver rekrutteret som terrorister og at forhindre, at der opstår en ny generation af terrorister.

6. For at gøre dette på en effektiv måde skal vi anerkende, at midlerne til og mønstrene i radikaliserings- og terrorisme er i konstant udvikling. Hjemmedyrkede terrorister, enkeltpersoner, der støtter ekstremistisk ideologi med tilknytning til terrorisme, soloaktører og udenlandske krigere og enhver anden form for terrorisme samt internettets og sociale mediers mobiliserings- og kommunikationspotentiale udgør mulige kanaler, gennem hvilke der kan forekomme radikaliserings- og rekrutteringsaktiviteter af terrorister.
7. Det er derfor nødvendigt konstant at revurdere vores prioriteter og sikre, at vi med vores sikkerhedsstrategi kan imødegå nye former for trusler.
8. Selvom ansvaret for at bekæmpe radikaliserings- og rekrutteringsaktiviteter af terrorister primært ligger hos medlemsstaterne, bør denne strategi hjælpe medlemsstaterne til eventuelt at udarbejde deres egne programmer og politikker, som tager hensyn til de særlige behov, målsætninger og kapaciteter i hver enkelt medlemsstat. Uanset den specifikke nationale trussel, som radikaliserings- og rekrutteringssituationen udgør, kan EU's indsats ikke desto mindre tilføje nationale og lokale bestræbelser øget værdi og skabe en vigtig ramme for samarbejde om passende reaktioner, som skal iværksættes i hele EU, og bidrage til at udveksle god praksis om, hvordan radikaliserings- og rekrutteringsaktiviteter effektivt kan imødegås på lokalt, nationalt, europæisk og internationalt plan.
9. Erfaringer fra de seneste år har vist, at imødegåelse af radikaliserings- og rekrutteringsaktiviteter af terrorister reelt kræver en afbalanceret tilgang, der kombinerer sikkerhedsrelaterede foranstaltninger og bestræbelser på at tackle de faktorer, der kan skabe et miljø, der er gunstigt for radikaliserings- og rekrutteringsaktiviteter af terrorister.

Vores udgangspunkter

10. Overordnet set vil udfordringen med radikaliserings og rekruttering af terrorister ikke blive imødegået af regeringer, der arbejder alene, men i samarbejde med samfund, civilsamfundet, ikkestatslige organisationer (NGO) og den private sektor. Det kræver en fælles indsats på lokalt, regionalt, nationalt, europæisk og internationalt plan.
11. Fuld overholdelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder er en af grundstenene i vores arbejde med bekæmpelse af radikaliserings og rekruttering af terrorister. Alle tiltag skal iværksættes under fuld overholdelse af disse grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder. Der bør sættes fokus på at udvikle dialog for at fremme gensidig bevidsthed og forståelse. Stigmatisering af særlige befolkningsgrupper skal undgås.
12. Andre udgangspunkter omfatter åbenhed og gennemsigtighed, effektivitet, fleksibilitet og fortsat nationalt og internationalt samarbejde.
13. Hele vejen igennem vil vi sikre, at respekten for de grundlæggende rettigheder, international ret og reststatsprincippet ikke på noget tidspunkt undergraves.

Vores reaktion

14. For at bekæmpe radikaliserings og rekruttering af terrorister har vi besluttet bl.a. at
 - fremme sikkerhed, retfærdighed og lige muligheder for alle
 - sørge for, at flertallets holdning vinder over ekstremisternes
 - styrke myndighedskommunikationen
 - støtte budskaber, der bekæmper terrorisme
 - bekæmpe radikaliserings og rekruttering af terrorister på internettet
 - uddanne, opbygge kapacitet hos og samarbejde med fagfolk, som befinder sig i første linje i relevante sektorer
 - støtte enkeltpersoner og civilsamfundet for at opbygge modstandsdygtighed
 - støtte løsrivelsesinitiativer
 - støtte videre forskning af tendenser og udfordringer i forbindelse med radikaliserings og rekruttering af terrorister
 - skabe overensstemmelse mellem internt og eksternt arbejde med bekæmpelse af radikaliserings.

Fremme af sikkerhed, retfærdighed og lige muligheder for alle

15. Krænkelser af menneskerettighederne kan give anledning til klagepunkter, og forholdene i sig selv kan være befordrende for udbredelsen af radikaliserings og rekruttering af terrorister.
16. Faktorer, der kan medføre radikaliserings og rekruttering af terrorister, kan omfatte forskelligartede opfattelser, bl.a. om ulighed, marginalisering, social eksklusion og manglende adgang til kvalitetsuddannelse. Disse faktorer fører ikke nødvendigvis i sig selv til radikaliserings og rekruttering af terrorister, men gør den ekstremistiske fortælling, der støtter eller er forbundet med terrorisme, mere attraktiv.
17. Vi skal bl.a. fokusere på at bekæmpe uligheder og diskrimination, hvor det findes, fremme interkulturel dialog, styrke uddannelsesområdet for at skabe muligheder og kritisk tænkning samt fremme tolerance og gensidig respekt, udveksle synspunkter og formidle de gode resultater på disse områder til civilsamfundet. Dette arbejde er i sig selv vigtigt og værdifuldt og behøver ikke at have et eksklusivt og eksplicit fokus på bekæmpelse af radikaliserings og terrorisme.
18. Uden for Europa skal vi fortsat fremme god regeringsførelse, retsstatsprincippet, menneskerettigheder, demokrati, uddannelse, økonomisk udvikling, reform af sikkerhedssektoren og stabilitet ved hjælp af politiske dialoger og vores bistandsprogrammer.

Sikring af, at flertallets holdning vinder over ekstremisternes

19. Ekstremistiske verdensanskuelser kan få den enkelte til at acceptere og forsøge at retfærdiggøre vold. Ekstremistisk propaganda fremføres med en forenklet retorik, der fordrejer sandheden i forbindelse med konflikter rundt om i verden og bruger dem som påståede beviser på et sammenstød mellem forskellige værdier og samfundsmæssige valg.

20. Vi må øge bevidstheden om og fremhæve flertallets holdninger, der går ind for en moderat holdning og afviser voldsanvendelse. Vi skal ikke kun styrke de moderate holdninger; vi skal sikre, at de bliver hørt. Disse holdninger skal formidles via en passende platform, såsom massemedier og sociale medier, der skal være troværdig for målgruppen. Der bør tilskyndes og gives støtte til direkte inddragelse af civilsamfundet for at fremme en moderat reaktion. Hvad angår radikalisering, der fører til religiøst motiveret terrorisme, kræves der dialog mellem offentlige myndigheder og de forskellige berørte sociale, kulturelle og religiøse grupper eller deres ledere.
21. Desuden skal vi fortsætte vores indsats for at udvikle et ikkefølelsesladet ordforråd, når det er relevant, for at sikre, at vores budskaber ikke på utilsigtet vis forværrer forskellene.

Styrkelse af myndighedskommunikationen

22. Myndighedskommunikation er ikke kun et middel til at beskrive politiske beslutninger; det er også et virkningsfuldt redskab til at understøtte politikgennemførelse. Hvis politikker ikke formidles effektivt og virkningsfuldt, herunder til dem, der måske kan være sårbare over for radikaliserende elementers budskaber, risikerer vi, at ekstremistiske holdninger ikke møder modstand.
23. Vi skal fremme udviklingen af skræddersyede kommunikationsmetoder, der udfordrer den ekstremistiske ideologi, der støtter eller er forbundet med terrorisme enten online eller offline. Det er afgørende at kommunikere på et sprog, der er passende for konteksten og målgruppen, at anvende en række troværdige og passende formidlingskanaler og at udfordre radikale eller ekstremistiske meddelelser på de platforme, der oftest anvendes af de personer, der er i størst fare for at blive radikaliserede. En standardtilgang til kommunikation vil ikke fungere. Samtidig skal vi dog sikre konsekvens, klarhed og sammenhæng på alle niveauer i vores måde at formidle budskaber på.

24. Det er vigtigt, at vi klart formidler, hvad vi står for, vores egne normer og værdier: international ret, menneskerettigheder og retsstatsprincippet. Vi bør også forsøge at styrke myndighedernes formidling af det arbejde der udføres, f.eks. humanitær bistand og udviklingsstøtte. Vi skal forsøge at gøre en sådan formidling relevant, appellerende og meningsfyldt, særligt for dem, der føler sig mest fjendtligt indstillet og marginaliserede. Vi skal også være præcise med hensyn til vores politikker, strategier og målsætninger, ikke mindst, når det gælder bekæmpelse af terrorisme og radikaliserings.
25. Brugen af internettet og sociale medier er yderst vigtig, ikke mindst for at reagere øjeblikkeligt på retorik på internettet, der støtter terrorisme, og for at nå ud til dem, der er mest sårbare over for radikaliserende budskaber. I denne henseende bør der opfordres til offentlig-private partnerskaber for at tackle udfordringen med radikaliserings på internettet.

Støtte til budskaber, der bekæmper terrorisme

26. Modfortællinger tjener et dobbelt formål; de overbeviser dem, der allerede er involveret i voldelig ekstremisme, om at gå fra det, og at tale dem, der sympatiserer med terroristernes fortællinger, fra at blive aktivt involveret i dem.
27. Vi bør støtte og udvide modfortællinger, der kommer fra personer med lokal indflydelse, herunder ledere for forskellige grupper i samfundet, lærere, familier, ungdomsledere, offentlige personligheder, tænkere, forskere, akademikere, religiøse ledere, erhvervsfolk, mediepersonligheder, sangere, sportsstjerner og andre, som er toneangivende for eller former offentlighedens holdninger, og som kan fortælle en positiv og troværdig historie. Vi bør iværksætte projekter med disse aktører på alle niveauer og arbejde for at sikre, at de får passende indflydelse og støtte.
28. Noget af det mest effektive arbejde med modfortællinger har også inddraget grupper af ofre for terrorisme for at skabe et oprigtigt virkningsfuldt budskab. Mange ofre for terrorisme har allerede deltaget i forebyggelsestiltag gennem offentlige outreacharrangementer; vi skal fortsat støtte deres indsats. Som vidner til de menneskelige konsekvenser af terrorangreb er ofre og deres familier bedst egnede til at gøre terroristernes fortælling mindre glamourøs og legitim.

29. I denne henseende kan anvendelse af troværdige vidnesbyrd, f.eks. fra tidligere terrorister, der har vendt ryggen til en voldelig løbebane, eller fra deres familiemedlemmer, undersøges. Vi bør indsamle og fremme deres vidnesbyrd, da de også udgør virkningsfulde redskaber til at bekæmpe fortællinger og forudindtagede idealer.

Bekæmpelse af radikaliserings og rekruttering af terrorister på internettet

30. Internettet og sociale medier kan anvendes til formidling af propagandamateriale, tilvejebringelse af kapital, rekruttering og kommunikation med ligesindede personer, men også som en virtuel træningslejr samt et middel til at udveksle færdigheder og ekspertise. Internettet er også en tværnational enhed, der går på tværs af adskillige nationale jurisdiktioner.
31. Arbejdet med at bekæmpe radikaliserings og rekruttering af terrorister på internettet spænder vidt. Det omfatter aktiviteter, der sigter mod at standse terroristers brug af internettet, men også initiativer, der udfordrer terroristernes fortælling. Noget af arbejdet kan udføres på nationalt eller europæisk plan og andet arbejde kan udføres af personer og civilsamfundsorganisationer, om nødvendigt med støtte. Hvis der forekommer illegalt materiale, herunder materiale, der udbydes på servere i tredjelands, skal der indføres processer til hurtigt og effektivt at tackle problemet. Dette arbejde kræver en effektiv dialog med den private sektor og især internetindustrien, ikke kun i Europa, men også i udlandet. Der bør gøres en indsats for at bruge internettet og de sociale medier til at fremme budskaber, der tjener som modfortælling. Alle aktiviteter skal udføres i overensstemmelse med retsstatsprincipperne og under fuld overholdelse af international menneskerettighedslovgivning.
32. Vi bør fortsat undersøge, hvordan vi aktivt kan forhindre radikaliserings og rekruttering af terrorister ved hjælp af internettet og sociale medier. Vi vil behandle disse spørgsmål som led i vores politiske dialoger, og vi vil tilbyde teknisk bistand for at tilskynde andre uden for EU til at gøre det samme.

Uddannelse og samarbejde med fagfolk i første linje i forskellige sektorer

33. Radikalisering og rekruttering af terrorister er en proces, hvorved den enkeltes holdninger og/eller adfærd vil ændre sig, ofte på dramatisk vis. Disse forandringer kan være mest tydelige for dem, der er tættest på den pågældende person. Dette betyder, at der ved at samarbejde med fagfolk, som befinder sig i første linje, kan skabes muligheder for at gribe ind på et tidligt stadium og forhindre, at enkeltpersoner, der er i fare, bliver inddraget i terrorrelateret aktivitet.
34. En bred vifte af sektorer kan bidrage til at forhindre, at personer støtter terrorisme eller fremmer en ekstremistisk ideologi med tilknytning til terrorisme, eller bliver terrorister. Uddannelse af lærere, socialarbejdere og sundhedspersonale, religiøse ledere, lokale politibetjente samt fængselspersonale og tilsynsførende personale er et afgørende element, for at et program med held kan bekæmpe terrorisme. Disse fagfolk eller frontlinjearbejdere kan være i stand til at identificere tegn på radikalisering på et tidligt stadium, og de skal derfor være bevidste om og forstå tegnene på radikalisering, der kan munde ud i terrorisme.
35. Vi bør opfordre til udvikling af oplysningsprogrammer og sektorspecifikke uddannelsesmoduler for fagfolk, som befinder sig i første linje, for at give dem en bedre forståelse af radikalisering og rekruttering af terrorister og færdigheder til at drøfte relaterede spørgsmål samt at hjælpe dem til at yde støtte til enkeltpersoner, der er i fare, eller at henvise dem til specialiserede fagfolk, for at de kan modtage yderligere hjælp. Vi bør også sikre, at vi lærer af deres erfaring for at præge den fremtidige politik, herunder gennem netværket til bevidstgørelse omkring radikalisering og Cepol.

Støtte til enkeltpersoner og civilsamfundet for at opbygge modstandsdygtighed

36. Regeringer har brug for aktiv deltagelse af partnere for at bekæmpe radikalisering og rekruttering af terrorister. Inddragelse af civilsamfundet og den private sektor kan bringe en række redskaber og ressourcer samt indsigt i anvendelse, som regeringer ikke nødvendigvis råder over. Erfaringen fra netværket til bevidstgørelse omkring radikalisering er særlig nyttig i denne sammenhæng.
37. Arbejdet med den private sektor og civilsamfundet for at skabe øget tillid og gennemsigtighed vil bidrage til at gøre den enkelte mere modstandsdygtig over for terroristers ideologi og mindre sårbar over for radikalisering og rekruttering til terrorisme. Inddragelse af samfundet bør ske på et bredt grundlag og bør afspejle samfundets mangfoldighed.

38. Vi bør sætte civilsamfundet i stand til at opbygge og fremme modstandsdygtighed for at modarbejde og modstå terrorismens tiltrækningskraft. Opbygning af modstandsdygtighed kan ske ved at udstyre enkeltpersoner og civilsamfundet med færdigheder og ressourcer til at forstå og tackle radikaliserings, der kan munde ud i terrorisme. I praksis kan det f.eks. indebære støtte til og uddannelse af unge for at hjælpe dem til at få en positiv identitetsfølelse og erkende farerne ved terroristernes fortællinger.
39. Vi skal bl.a. fremme uddannelse af unge, primært ved hjælp af skoler og universiteter, i spørgsmål med tilknytning til nationalitet, politik, religiøs og national tolerance, demokratiske værdier, kulturelle værdier og de historiske konsekvenser af vold, der udspringer af nationale og politiske grunde. Især medlemmerne af uddannelsessektoren kan med støtte fra fagfolk i marken spille en vigtig rolle ved at skabe bevidsthed om terrorismerelaterede spørgsmål samt identificere og yde støtte til enkeltpersoner, der er i fare.

Støtte til løsrivelsesinitiativer

40. Ligesom der er processer, hvorigennem en person bliver radikaliseret og eventuelt rekrutteret til terrorisme, er der også processer, hvorigennem en radikaliseret person kan vælge at give afkald på vold, forlade en gruppe eller bevægelse, eller endda forkaste en verdensanskuelse, der støtter eller fremmer en ekstremistisk ideologi med tilknytning til terrorisme.
41. Medlemsstaterne bør overveje at udforme og udvikle strategier for løsrivelse og udtrædelse, der er tilpasset kulturen og den specifikke kontekst. Disse programmer bør evalueres regelmæssigt af medlemsstaterne og/eller fagfæller for at sikre, at de er effektive.
42. Udveksling af bedste praksis og erfaring på europæisk plan, særligt erfaringerne fra netværket til bevidstgørelse omkring radikaliserings, kan bidrage til udvikling af nye programmer, tilegnelse af ekspertise og reintegration af forhenværende terrorister.

Støtte til videre forskning af tendenser og udfordringer i forbindelse med radikaliserings og rekruttering af terrorister

43. For at sikre en stærk og effektiv reaktion på terrorisme vil vi fortsat bestræbe os på at forstå fænomenet i alle dets former og henviser til den rolle, der spilles af de aktører, der er involveret i processen på lokalt, regionalt og nationalt plan samt på EU-plan og internationalt plan.
44. Foruden det specialiserede bidrag, der ydes af alle relevante tjenester, findes der en bred vifte af litteratur og forskning, der har givet os megen vigtig indsigt i drivkræfterne bag radikaliserings, der kan munde ud i terrorisme, som er forbundet med mange faktorer - personlige, strukturelle, ideologiske, politiske, samfundsmæssige - og som kan forme en persons unikke løbebane hen imod radikaliserings og rekruttering til terrorisme.
45. På trods af denne viden og forskning er der stadig en række vigtige spørgsmål på områder, hvor mere empirisk viden og forskning vil være meget velkommen og bidrage til at præge fremtidige politiske beslutninger, også med hensyn til strategier og programmer for udtrædelse.
46. Det anbefales af have drøftelser med regeringer, der har stået over for dette problem, med akademikere, fagfolk i første linje fra forskellige områder, sårbare enkeltpersoner, tidligere terrorister, NGO'er og ofre for terrorisme i Europa og andre steder. Netværket til bevidstgørelse omkring radikaliserings er også et særligt nyttigt forum i denne sammenhæng, og det samme er det planlagte videncenter, der kan fungere som et forbindelsesled til medlemsstaterne. Medlemsstaternes indsats i de forskellige arbejdsforløb udgør et andet vigtigt bidrag og bør støttes og fortsættes.

Medlemsstaternes regeringer bør ligeledes bestræbe sig på at udvikle synergier for at sikre mere forskning i tendenser inden for radikaliserings og evaluering af eksisterende praksis. Forskning, der udføres på EU-plan med finansiel støtte fra Kommissionen, kan tilføje øget værdi til analyser af generelle tendenser inden for radikaliserings og bidrage med mulige løsninger.

Overensstemmelse mellem internt og eksternt arbejde med bekæmpelse af radikalisering

47. Terrorangreb, der planlægges mod mål i Europa, har ofte haft forbindelser uden for det europæiske område. Nogle af dem blev planlagt i eller omfattede umiddelbart personer fra tredjelande, andre blev finansieret udefra og mange involverede personer, der var blevet uddannet i udlandet (såsom udenlandske krigere). Personer fra Europa har også udført terrorangreb i udlandet. National og international terrorisme hænger ofte uløseligt sammen.
48. Ideologi, der udvikles i tredjelande, og budskaber, der formidles eller sendes til Europa, kan have en indvirkning på radikalisering og rekruttering af terrorister i Europa. Rejseaktivitet kan også være et led i radikaliseringsprocessen. Et stort antal personer, som har været involveret i terroraktiviteter, har rejst i udlandet, hvor de har været under indflydelse fra medlemmer af terroristorganisationer. Det er også vigtigt at tage hensyn til denne strategi samt EU's terrorbekæmpelsesstrategi i forbindelse med udviklingen af grænseforvaltningspolitikker, herunder visumpolitikker, inden for den eksisterende retlige ramme i EU.
49. Foruden vores lokale, regionale, nationale og europæiske strategi for at bremse personer, der støtter eller bliver terrorister, skal vi arbejde i og med tredjelande. Radikalisering og rekruttering af terrorister i udlandet udgør en ligeså stor trussel for de europæiske borgere og interesser i udlandet, som det gør derhjemme. Den eksterne komponent er derfor et afgørende element i vores arbejde med bekæmpelse af radikalisering. Udfordringen består i at sikre sammenhæng mellem vores arbejde med bekæmpelse af radikalisering i tredjelande og vores nationale erfaringer med udgangspunkt i retsstatsprincippet og fuld overholdelse af de internationale menneskerettigheder, indhøstede erfaringer og god praksis, men også mindre vellykket praksis. For at sikre dette er det nødvendigt at støtte tredjelande i at styrke deres sikkerhedssektor og retsstaten.

50. I terroristernes fortællinger nævnes ofte spørgsmål, der vedrører ekstern politik. I vores politiske dialoger og vores deltagelse i internationale organisationer og fora bør vi fremhæve vores strategiske tilgang og relevante tiltag, såsom gennemførelsen af FN's globale strategi for bekæmpelse af terrorisme og FN's Sikkerhedsråds relevante resolutioner samt udveksling af ekspertise. Vi har også en rolle at spille i forbindelse med at opbygge kapacitet i udlandet, bistå tredjelande med at udforme og gennemføre deres egne politikker til forebyggelse og bekæmpelse af radikaliserings og rekruttering af terrorister samt midler til at tackle budskaber, der støtter terrorisme.
51. Når det er relevant, bør der tilskyndes til at skabe bevidsthed om arbejde med bekæmpelse af radikaliserings som led i udviklingsprogrammering på landeplan samt til at tage hensyn til radikaliserings i den samlede landeanalyse som grundlag for programmering. Dette vil i givet fald bidrage til, at nogle af EU's udviklingsprogrammer koncentrerer sig omkring specifikke geografiske områder eller samfund, hvor der er høj forekomst af radikaliserings og rekruttering af terrorister.

Gennemførelse af strategien

52. Medlemsstaterne skal enkeltvis og i fællesskab, med støtte fra antiterrorkoordinatoren, Europa-Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten, gennemføre strategien. Såvel medlemsstaterne som EU bør også samarbejde med bl.a. FN, Europarådet, OSCE og det globale forum for terrorbekæmpelse for at udvikle projekter i udlandet på dette område.
53. Udfordringen med at bekæmpe radikaliserings og rekruttering af terrorister er primært medlemsstaternes ansvar. Problemerne med radikaliserings og rekruttering af terrorister og midlerne til at bekæmpe dem varierer meget fra medlemsstat til medlemsstat, men der findes en række fælles elementer og hersker bred enighed om, at vi skal samarbejde for at tackle dem, herunder ved hjælp af en bred vifte af interessenter - såsom civilsamfundet, den private sektor og andre organisationer.

54. Som tidligere anført sætter denne strategi medlemsstaterne i stand til at træffe foranstaltninger på nationalt plan på grundlag af den fælles forståelse af de faktorer, der fører til radikaliserings og rekruttering af terrorister, og af de principper og handlinger, der kan bekæmpe dem. De bør gå i gang med at udarbejde eller ajourføre nationale strategier, der tager hensyn til deres egne behov, målsætninger og kapaciteter, og som bygger på deres egne erfaringer og på den ekspertise, der står til rådighed fra netværket til bevidstgørelse omkring radikaliserings og EU-institutionerne.
55. Medlemsstaterne bør koordinere deres politikker, udveksle oplysninger og erfaringer med indsatsen for at tackle udfordringer med radikaliserings og rekruttering af terrorister på nationalt samt på europæisk plan, indføre bedste praksis og samarbejde om at udvikle nye ideer.
56. Det vil også kræve en fælles indsats på lokalt, nationalt, europæisk og internationalt plan. Uden for Europas grænser kan der tages initiativer gennem instrumenter, mekanismer og processer, som EU har etableret med enkelte lande og regionale organisationer, herunder gennem bilaterale politiske dialoger og bistandsprogrammer.
57. Rådets relevante forberedende organer opfordres til at følge op på gennemførelsen af denne strategi.